

[Hoff.]

staaende Tilskuere at forstaa, at disse Opgaver ikke kan løses hurtigere. Den Kategori af Opgaver, jeg her tænker paa, og som man ustandselig rundt omkring i Landet hører om, at Folk ikke kan begribe, det gaar saa langsomt med, er først og fremmest Værnemagersager.

Den direkte ydre Anledning til Ønsket om at faa denne ministerielle Redegørelse for Politistyrkens Arbejde var først og fremmest den meget omtalte Aktion mod de Sveriges-Rejsende, som fandt Sted her for 1½—2 Maaneder siden. Men selv uden denne Aktion, hvis Iscenesættelse har vakt de noksom bekendte voldsomme Protester i Pressen, var der en saadan Usikkerhed i Befolkningen over for Spørgsmaalet om Politiets Virksomhed, at det maatte synes ønskeligt, at der kom en Redegørelse, blot for at der kan blive Ro om Sagen, og for at vort Politii igen fuldt ud kan komme til at nyde den Tillid i hele Befolkningen, som er en aldeles nødvendig Forudsætning for Politiet i et frit Land, og som vort Politii ogsaa paa saa mange Maader maa siges at have gjort sig fortjent til. Naar nu Politiet har slækket meget betydeligt paa hele den Strenghed, hvormed Aktionen mod de Sveriges-Rejsende blev indledet, betyder dette derfor ikke, at Grundlaget for Ønskeligheden af en Redegørelse falder bort — tværtimod, kan man maaske snarere sige. Det Forhold, at Politiet indleder en voldsom Kampagne, at Pressen derpaa protesterer meget stærkt, og at man saa ganske stille slækker paa Aktionen, er kun egnet til yderligere at svække Tilliden til Politiets Arbejde og Politiets Ledelse.

Selv om man derfor maaske ved en overfladisk Betragtning kan synes, at denne Sag er en ringe Sag, som tilmed af forskellige Grunde er kommet frem paa et Tidspunkt, hvor den har mistet Aktualiteten, er det mit Haab, at det maa forstaaes, at Spørgsmaalet om Befolkningens Tillid til vort Politii er saa fundamentalt netop her i Landet, at en Mistillid aldrig maa faa Lov til at gro og brede sig. Naar nu Forholdet er det, at en lang Række Sager, og da først og fremmest Værnemagersager, afvikles paa en saadan Maade, at det i den jævne Mandes Øjne maa se ud, som om det gaar utrolig langsomt, samtidig med at Politiet den ene Gang efter den anden sætter ind paa Opgaver, hvis Løsning maa synes mindre væsentlig eller maaske endda i visse Tilfælde direkte upaakrævet, og naar man saa endelig erindrere, at vort Lands Politistyrke i Dag er mange Gange større, end den var

før Krigen, forekommer det mig paakrævet, at der kommer en saadan Redegørelse, at den fulde Tillid til vort Politii og dets Arbejde kan genoprettes; for der kan vel næppe være nogen Tvivl om, at en Redegørelse maa være tilstrækkelig til at skabe eller genskabe denne Tillid — eller hvordan?

Justitsministeren (Elmqvist): Det er mig en Glæde at faa Lejlighed til at redegøre for det Arbejde, Politiet udfører, og jeg skal gøre det nu gennem de Oplysninger, jeg skal give. Men jeg vil gerne forudskikke den Bemærkning, at jeg synes, den ærede Forespørger lidt for meget syntes at præsumere, at der var Grund til at genoprette en Tillid til det danske Politii. Det tror jeg er helt forfejlet. Jeg har i Sinde at sige nogle Bemærkninger herom til sidst i den Tale, jeg nu skal holde, men jeg vil her understrege, at jeg tror, der i det danske Folk er en ubetinget Tillid til det danske Politii, og at det derfor slet ikke er nødvendigt gennem en saadan Forespørgsel at genskabe Tillid. Derimod synes jeg, det er berettiget, at man ønsker Oplysning om, hvad Politistyrken anvendes til, og hvorledes Arbejdet udføres paa de forskellige Omraader, og disse Oplysninger skal jeg nu give.

Politiets fast normerede Styrke udgjorde før Krigen, i 1939, 3 500 Mand, og heraf var i Kriminalpolitiet beskæftiget 737 Mand. De nødvendige Udvidelser af Politiet under den tyske Besættelse medførte, at den faste Styrke i Begyndelsen af indeværende Aar var vokset til 5 071 Mand, hvortil kom 4 455 Reservepolitibetjente og honorarlønnede Politibetjente, i alt en Styrke paa 9 526 Mand. Kriminalpolitistyrken udgjorde heraf paa samme Tidspunkt 944 Mand, hvortil kom 213 midlertidige Stillinger, altsaa i alt 1 157. Ved den nye Tjenestemandsløve er der oprettet yderligere 1 673 faste Stillinger ved Ordenspolitiet, beregnet paa at optage en tilsvarende Del af de mest egnede Reservepolitibetjente; Ordenspolitiets faste Styrke vil herefter udgøre 6 744 Mand. Resten af Reservepolitibetjentstyrken, der, efter at man fra dette Aars Begyndelse har undladt at besætte Stillinger, som er blevet ledige ved Afgang, udgør ca. 2 000 Mand, var det Meningens skulde afvikles i Løbet af en nær Fremtid, og Afviklingen er allerede begyndt, dels ved at man ikke har ansat nye Folk i Stedet for dem, der frivilligt er gaaet, og dels derigennem at man har forberedt Afskedigelse af de Politimænd, som man maatte skønne var mindre egnede til at fortsætte. Denne Plan, der altsaa gik ud paa at nedsætte Styrken med et Par Tusind